

Handelingen 2:14a

“Maar Petrus, staande met de elven, verhief zijn stem en sprak tot hen...”

1 Pinksteren 2 Pinksterpreek 3 Petrus 4 Petrus

Gemeente,

Het zijn drie plaatjes die wij gelezen en gezien hebben. We kijken eerst naar de eerste twee met jullie, jongens en meisjes. Op het eerste plaatje zien we Petrus. In het huis van de hogepriester. En we zien één dienstmeisje. En dat ene dienstmeisje vraagt Petrus iets: of hij Jezus kent, bij Jezus hoort. En we horen Petrus zeggen: nee, hoor, ik ken Hem niet, zeker weten. God mag straffen als het wel zo is. En we zien hem snel weglopen. Hij maakt zich uit de voeten, stel je voor dat straks nog iemand iets aan hem vraagt over Jezus, dat moet hij voorkomen.

Op het tweede plaatje, zo'n 7/8 weken later, zien wij Petrus weer. In Jeruzalem. Waar het zo druk is. Het is Pinksteren en dan waren er echt tienduizenden gasten in Jeruzalem. Petrus heeft als een vlam van vuur op zijn hoofd. De Heilige Geest is uitgestort. Alle mensen kunnen de apostelen verstaan en vragen zich af wat is hier aan de hand. Petrus staat op. Hij verheft zijn stem zodat iedereen hem horen kan en hij gaat preken over Jezus. Dat Jezus dit gedaan heeft.

1 Pinksteren

Twee plaatjes met Petrus erop. Dat is de overeenkomst. En nu stellen we die vraag die je ook wel eens bij puzzeltjes ziet: zoek de verschillen. Nou, een eerste verschil zie ik wel: op het eerste plaatje staat er één meisje/één vrouw voor Petrus, op het tweede plaatje staan er 10 duizenden om hem heen. En ik zie ook dat op het eerste plaatje Petrus echt iets gevraagd wordt: hoor je bij Jezus? Op het tweede plaatje zeggen mensen wat tegen elkaar of tegen zichzelf, maar niemand vraagt echt iets aan Petrus. En dan zie ik als derde verschil dat Petrus op het eerste plaatje Jezus verloochent. Ten koste van alles niets met Hem te maken wil hebben. En op het tweede plaatje gaat Petrus belijden dat hij en de anderen getuigen van Jezus zijn en dat zij Hem gezien hebben na Zijn opstanding. En als vierde verschil zie ik nog dat op het eerste plaatje Petrus gauw wegloopt, ongezien en ongemerkt wil blijven. Terwijl op het tweede plaatje Petrus juist gaat staan en zijn stem verheft. Laat iedereen hem maar zien en vooral hem horen. Wat een verschil!

Nou, dat is Pinksteren. Kijk, je kunt als het over de betekenis van Pinksteren, van de vervulling met de Heilige Geest, gaat een betoog houden over de overeenkomsten en verschillen van Oude en Nieuwe

Testament, oude en nieuwe Verbond, en dat is op zijn tijd heel belangrijk en nodig om te doen en helder te hebben, maar vanmorgen doen we het veel eenvoudiger. Petrus is een voorbeeld. Een voorbeeld dat laat zien: dit doet Pinksteren nou, dit doet de vervulling met de Heilige Geest nou. Een mens die tegen één medemens zich schaamt voor Jezus en ontkend wordt tot een mens die tegenover 10 duizenden Jezus luid en duidelijk verkondigt en belijdt.

Misschien zegt u, zeg jij wel: dat is precies wat ik nodig heb. Ik herken me zo in dat eerste plaatje. Ik schaam me, als ik erop aangekeken wordt, op God, Jezus, geloof, durf ik niks meer te zeggen, zou ik het liefste even verdwijnen. En ten diepste geldt ons dat allemaal, ook ben je ambtsdrager of dominee, of belijdend lid. We schamen ons voor God en Jezus en hebben onszelf veel liever dan de eer van God en Jezus. We hebben geen minachting over voor Hem. Lijden voor Hem valt zo zwaar. Nou, dan hebben we dit nodig: de vervulling met de heilige Geest. Bid u, jij het maar mee: O Heere, vervul mij met Uw Geest. Die verdrijft mijn schaamte, die leert mij mijn gemak overhebben voor Uw naam en eer, die mij leert lijden omwille van Zijn Naam. Van het eerst kleine beetje dat iemand me wat uitlacht tot het laatste grote offer dat ik mijn leven geef tot in de dood. O Heere, vervul mij met Uw Geest. Als Hij het Petrus leren en geven kon, dan ook u, ook jou, ook mij.

2 Pinksterpreek

Daar gaan we naar kijken vanmorgen met elkaar. Eerst letten we erop: wat zegt Petrus nu Hij is vervuld met de Heilige Geest? Dat is een hele preek: van vers 15 t/m vers 36. Een preek met drie aspecten. Allereerst zegt Petrus dat nu de profetie van Joel is vervuld. Die tongen als van vuur, de verschillende talen waarin de apostelen spreken van de grote werken Gods, die zijn er de tekenen van dat de heilige Geest is uitgestort. Dat is wat hier aan de hand is mensen. De profetieën van het Oude Testament over de heilstijd van de heilige Geest zijn nu aangebroken. En dat betekent, ten tweede, zoals jullie weten, dat de Messias is gekomen. Want elke Jood wist dat: die heilstijd van de Heilige Geest breekt aan als de Messias is gekomen. Dus.....dan is Die nu gekomen. Als je moeder zegt: als je broer weer terug is dan krijg jij een nieuw horloge. En op een ochtend ligt er een nieuw horloge naast je bord: dan denk jij: dan is vannacht mijn broer weer thuisgekomen. Als de Heilige Geest is uitgestort, dan is de Messias dus gekomen. Dat is één.

En het derde is: die Messias dat is Jezus van Nazareth. Jezus, Die jij gekruisigd hebt, Die u miskend, veracht, verstoten hebt. Hij is die Messias. Want Hij is de grote Zoon van David. Wat in Psalm 16 en Psalm 110 beschreven staat is niet in David vervuld, want diens lichaam heeft

in het graf vertering meegemaakt en die is nooit gezet aan Gods rechterhand, maar dat is ten volle vervuld in Jezus van Nazareth. Door u gekruisigd, maar door God opgewekt en aan Zijn rechterhand gezet. Jezus is het Die de Heilige Geest uitstort en uitdeelt aan wie Hij wil. Aan wie Hem kent.

Daarom is de Heilige Geest ook uitgestort op ons. Op ons die van Jezus zijn. Die in Hem ons heil hebben gevonden. En niet op het op zich godsdienstige Sanhedrin, en niet op zoveel anderen in Jeruzalem die expres naar Jeruzalem gekomen waren voor Pinksteren. Maar op ons, die van Jezus zijn, die in Hem geloven.

Kijk, gemeente, we zien hoe nauw die twee met elkaar verbonden zijn: Jezus en de heilige Geest. Zowel in hele rechtse kringen als in hele charismatische kringen worden die twee wel eens losgekoppeld van elkaar. Maar Jezus en de Geest zijn zo nauw verbonden met elkaar. Allereerst omdat Jezus de Geest schenkt. Want Hij heeft de Geest verworven. Want hoe kom je aan de Heilige Geest? Daar is de Bijbel duidelijk over: als je heel de wet vervuld hebt. Alle gehoorzaamheid hebt volbracht. Totaal. En de wet hebt voldaan in betalen van schuld, voldoen van de straf. Wie komt er aan de heilige Geest? Niemand, geen sterveling, geen zondaar, geen mens. Ja toch, één Mens wel. Jezus. Hij volbrengt de wet, Hij draagt de straf. Hij volbrengt volkomen gehoorzaamheid tot de dood aan het kruis. Daarom geeft God Hem de Heilige Geest. Aan Hem Die het Hoofd van Zijn Kerk is. En Hij deelt de Heilige Geest uit aan wie Hij wil. Wie bij Hem behoort. Kom tot Jezus: Hij schenkt de Geest.

Dus zij ontvangen de Heilige Geest, die in Christus hun heil gevonden hebben. Zoals de discipelen na Pasen hadden geleerd: dat hun Meester lijden en daarna uit de doden worden opgewekt. Moest lijden en sterven. Gehoorzaamheid moest volbracht worden, de schuld verzoend en de vloek gedragen. Hebt u in Hem uw heil gevonden? Als het niet in en door Hem is, dan vind ik het nergens en nooit. Maar in Hem is het. Helemaal. Tot Christus gevlucht en Hem aangegrepen?

Jezus deelt de Geest uit. En andersom: De Geest leidt tot Christus. De Heilige Geest Die opent de ogen voor Christus. En voor mijn schuld, en voor de eis de wet. De heilige Geest doet mij zien dat ik Hem nodig heb. De Heilige Geest ontdekt aan mijn verlorenheid en schuld, leidt mij tot Christus. Bid om de Heilige Geest: Hij leidt tot Christus wie zelf zijn zonde niet ziet en niet tot Jezus kan of durft komen.

Dat is tegelijk de toetssteen voor alle religieuze gevoelens. Want denk erom dat het sanhedrin bestond uit ijverige mensen, mensen met kennis, mensen met ijver, mensen met gevoel op zijn tijd. Denk erom

dat er ook vandaag de dag religieuze gevoelens kunnen zijn. Zelfs buiten de kerk. Maar ook binnen de kerk en gemeente. Er kan een grote kennis zijn van de dingen van de Bijbel en de dogmatiek. Er kan een grote ijver zijn voor de zondag, voor het ongeboort leven, voor de gemeente. Er kan gevoel zijn na uitreddingen of op een bijeenkomst waarbij de muziek of het gesproken woord je ontroerde. Maar het criterium is: is Christus erin als Borg en Hoofd? En als het geloof in Hem er niet in is, dan is het niet van de Heilige Geest. Dan is het dus niet echt, die ijver, die kennis, dat gevoel. Dan is het menselijk product van eigen geest, of op zijn best nabijkomende invloed van de Heilige Geest, maar niet het ware! Alle beleving, ijver en gevoel los van Christus als Borg en Hoofd is niet zaligmakend, is geen voorschoot van de hemel.

Ware geestelijke ervaring draagt het stempel van het kruis. Alle water van geestelijke ervaring is gekleurd met de kleurstof van het geloof in Christus de Borg en Hoofd. En die kleurstof doortrekt alle geestelijke beleving. Zoals wanneer een glas met ranja hebt. Dan zit eerst de ranja onderin en alle water erbij krijgt de kleur van die ranja. De kennis van Jezus als Borg en Hoofd is eerst, gaat voorop. En al het andere van de Geest draagt dat stempel, die kleur van verootmoediging en verwondering.

3 Petrus

Waarom en wanneer vertelt Petrus dit? We zagen al: niet omdat hem rechtstreeks iets gevraagd was. Nee, er waren die tekenen geweest van het geluid van die stormwind, van die tongen als van vuur en van de verschillende talen die de apostelen spraken. En de mensen hebben het daarover. Dat begrijp ik. Wat is hier aan de hand? Dit hebben we nooit meegemaakt. En anderen spotten ermee. Ze hebben te diep in het glaasje gekeken en daarom doen ze zo gek. Ze hebben iets gemerkt van de Heilige Geest maar ze kunnen, of willen het niet plaatsen. Dat komt nog voor. Dat mensen in onze omgeving: je werk, je opleiding, je familie of vrienden, iets merken van de Heilige Geest bij anderen. Ze merken dat iemand, u, jij, ik, bid voor of na het eten. Dat we geen geslachtsgemeenschap voor het huwelijk willen hebben. Dat we geloven in een schepping in 6 dagen. Dat wij zondag 2 keer naar de kerk gaan. Dat we ons kleden op een bepaalde manier. Of dat we geen tv hebben. Of tegen homoseksuele verbintenissen zijn. En mensen begrijpen dat soms echt niet meer. Wat wil dit toch zijn? Wat zijn dit voor standpunten? Zo buiten deze tijd, zo onwetenschappelijk, zo van vroeger. En sommigen spotten en zeggen iets als: och ja, ze leven onder een steen, of in een doos, of: ze mogen niet anders van de dominee.

En Petrus, staande verhief zijn stem. Dat is Pinksteren. Petrus denkt niet: nou Johannes zit naast me, dat vind ik echt iemand om nou

eens er wat over te zeggen. Petrus denkt niet: het is toch maar parels voor de zwijnen gooien, ik zeg maar niks. Petrus denkt niet: ze hebben Jezus net gedood, 7 weken geleden, straks nemen ze mij ook nog gevangen. Maar Petrus staat op en verheft zijn stem. En als de Heilige Geest dat Petrus leert en geeft, dan kan het ook jou geven en u en mij. Dat je luid en duidelijk hoorbaar in heel de groep mensen die erbij is gekomen je stem verheft. En net als Petrus twee dingen doet: allereerst verwijst Petrus naar de Bijbel zo zagen we. En hij gaat het over de Heere Jezus hebben. De Bijbel en Jezus. Dat je Die ter sprake brengt. Daar zorgt de Heilige Geest voor. De vervulling met de Heilige Geest. Volgemaakt. Zo vol dat je overloopt en overstroomt.

Hoe dat komt? Vergelijk je hart met een glas. Je kunt water in een glas doen, een bodempje, je kunt het een kwart vol doen, half vol, precies randvol en als je dan nog doorschenkt dan stroomt het glas over. Dat is: vervuld met de Heilige Geest. Je hart is vol en dan geeft Jezus nog meer van Zijn Geest zodat het overstroomt: waar het hart van vol stroomt de mond van over.

Nu, we zagen al: de Heilige Geest is de eersteling van de volle oogst der heerlijkheid. Brengt dus iets van de hemel in je hart. Zoals van Andrew Gray gezegd werd: de hemel was in zijn hart eer dat zijn hart in de hemel was. En de hemel dat is liefde. De hemel is liefde van God en Jezus Christus tot de zaligen. Liefde van welbehagen van eeuwigheid. Liefde van het 'Ik voor u' van de Zoon. Liefde uit de oorsprong van de eeuwigheid, liefde tot elke prijs en liefde tot in de dood. En dat is wederliefde. Liefde spontaan en diep die zich richt op het Lam, de Vader en de Geest.

Behalve liefde is de hemel vreugde. Vreugde in God en Zijn heil. Vreugde in Gods deugden van rechtvaardigheid en genade, van heiligheid en liefde, van barmhartigheid en trouw, van goedertierenheid en goedheid. Vreugde in Gods heil van vergeving en vrijspraak, van aanneming tot kind en het eeuwige leven, van voorzienigheid en uitverkiezing.

Behalve liefde en vreugde is de hemel heiligheid. Pure dienst aan God volkomen en volop. Geen smet van zonde meer, geen zweem van eigen eer, eerezucht, zondige begeerte en lauwheid. Hoe heiliger hoe liever. Hoe meer tijd en hoe dicht bij de Heere hoe liever. Niet vragen: hoe ver kan ik gaan, maar hoe dicht kan ik blijven. Ook het zien en luisteren naar zonde gruwelt ons hart van. Uw liefdedienst heeft mij nog nooit verdrotten. En we haten het doen van de schenders van Gods wet en schuwen die smet.

Iets daarvan kent ieder die op weg is naar de hemel. En wie nooit iets hiervan kennen leerde, zal de hemel niet beërven.

Maar in plaats van iets, liever alles: Van liefde, vreugde en heiligheid vervuld. Tot aan de rand, tot over de rand toe, het stroomt over. Dat doet de Geest in harten van gelovigen. Zouden we niet bidden: O Heere Jezus, geef dat, schenkt dat, aan mij, aan anderen, aan heel de gemeente. Zo vol, dat het overstroomt. Waar het hart van vol is stroomt de mond van over. Dat kan getuigend zijn, of belijdend, of zingend, of waarschuwend. Maar je kunt niet laten om wat te zeggen over Jezus en Gods heil. Wat is dat mooi en rijk. Wat komt dat echt en authentiek over.

Dat is zo anders dan wanneer je erover praat omdat je nou eenmaal makkelijk praat of vind dat je erover moet praten. Want je kunt wel praten over godsdienst en over geloof, maar als dat niet opkomt uit een hart vervuld met de Heilige Geest, dan is het zo koud, zo afstotend ook.

Dat is zo anders dan wanneer je praat over..... ja waar praten we makkelijk over? Over je beroep, over je nieuwe auto, over je leraren, over je vakantieplannen, over mensen, over dominees desnoods. Soms zelfs als je uit de kerk komt al. Wat zingen of neurien we makkelijk? Nietszeggende, of nog erger, Godonterende teksten? Schamen we ons niet? Moeten we niet ons hoofd buigen?

O Heere Jezus, vervul mij met Uw geest, zodat ik als ik uit de kerk kom zing en praten wil en moet over U en Uw heil. Zodat ik in de kantine belijd van Jezus en Zijn dienst en Woord. Zodat ik bid aan het begin van elke dag: o Heere, geef vandaag gelegenheid om ten minste met één iemand over U te mogen spreken.

4 Petrus

We hebben naar twee plaatjes gekeken. De verschillen gezocht en over nagedacht. Maar we hebben nog een derde gedeelte gelezen uit Galaten 2. Het derde plaatje. En hoe hebben we het nou. Dan zijn we een aantal jaren na Pinksteren, na Handelingen 2. Petrus is nu in Antiochie. Want ook daar is het Evangelie gekomen. Tot de heidenen in Antiochie. Want ook voor hen is één Naam onder de hemel gegeven door welke zij moeten zalig worden. De Naam van Jezus. In Wie onvoorwaardelijke zaligheid is voor Jood en heiden. En wat er nu precies in het geding is, is voor ons vanmorgen niet zo belangrijk. Maar wat voor ons van belang is nu is dat we lezen dat Petrus daar op een gegeven moment samen met heidenen, dus niet Joodse christenen, zat te eten. Verbonden in Jezus. En dan, op een gegeven moment, loopt Petrus weg. Waarom: hij vreest. Hij is bang voor enkele Joden. Dat die hem zullen

zien eten met heidenen, één in Jezus. En Petrus loopt weg. Stel je voor dat ze hem er vragen over gaan stellen. Stel je voor dat hij ze niet overtuigen kan van Jezus, stel je voor hoe ze reageren zullen. Nee, Petrus loopt weg om lastige vragen te ontwijken, vreemde hen die uit de besnijdenis waren.

Maar...is dat Petrus? Is dat die man die in Jeruzalem op Pinksteren vervuld was met de Heilige Geest en ging staan en zijn stem verhief zonder dat hem echt wat gevraagd was? Ja, dat is Petrus weer. Kijk, er gaat wel eens de gedachte rond: eens vervuld met de Heilige Geest, altijd vervuld met de Heilige Geest. Dan zie je weer in uiterst rechtse kringen en in charismatische kringen hetzelfde verschijnsel. Dat men twee soorten gelovigen onderscheidt. Bekommerde gelovigen en bevestigde gelovigen. Of: geesteloze christenen en vervulde christenen, christen zonder en christenen met een second blessing. Alsof dat twee niveaus zijn, twee klassen. En ben je je eenmaal op het niveau van een verzekerde of vervulde christen dan blijf je dat ook.

Niet dus. Dat kan zomaar weer anders worden. Zie Petrus in Galaten 2. Hij zakt ineens weer helemaal terug naar hoe hij was voor Pinksteren: bang, vreemd om voor Jezus uit te moeten komen. Hoe dat kan en komt? Omdat we ons beeld moeten bijstellen. We hadden het voorbeeld van ons hart als een glas. Dat volgemaakt wordt met de heilige Geest. En ja, als je een glas vol met water wegzet, is dat over een week nog vol nagenoeg vol. Maar ons hart is geen glas, maar een vergiet. Het loopt er net zo vlug weer uit als dat je het water erin giet. We raken net zo hard het weer kwijt als dat Christus het geeft. Vandaag vol morgen leeg, wat zeg ik vanavond leeg, over 10 minuten leeg. Weg vreugde, weg liefde, weg heiligheid. Je valt weer in die zonde, je zwijgt weer waar je spreken kon spreken moest.

Daarom staat er ook in de Bijbel wordt vervuld met de Heilige Geest. Steeds weer. Laat je steeds weer vervullen met de Heilige Geest door Christus. Dus wees voortdurend aan Zijn voeten om de vergiet van je hart Hem voor te houden. Want anders.....valt David in zonde en loopt Petrus weg. En hoe komt dat? Hoe kan dat dat een Petrus dan weer zo terugvalt, dat David dat doet? Een kind zei eens: omdat David zijn ochtendgebedje was vergeten. Eenvoudig maar doeltreffend. Zodra je denkt: och, dat lukt me nou wel, dat gaat me wel goed en makkelijk af, dat doe ik niet meer en je vergeet ervoor te bidden: dan kan het wel eens helemaal verkeerd gaan.

Het blijft waar van begin tot eind: God wederstaat de hovaardige, maar de nederigen geeft Hij genade.

Amen